

364**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 18 lutego 2004 r.

w sprawie kontroli ruchu drogowego i kierowania ruchem drogowym przez Żandarmerię Wojskową i wojskowe organy porządkowe oraz warunków i trybu współdziałania Żandarmerii Wojskowej z Policją w prowadzeniu ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego

Na podstawie art. 131 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację, warunki i sposób wykonywania kontroli ruchu drogowego przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej i żołnierzy wojskowych organów porządkowych w stosunku do kierujących pojazdami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz w stosunku do żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową kierujących innymi pojazdami;
- 2) organizację, warunki i sposób kierowania ruchem drogowym przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej i żołnierzy wojskowych organów porządkowych, w związku z pilotowaniem kolumn wojskowych;
- 3) warunki i tryb współdziałania Żandarmerii Wojskowej z Policją w prowadzeniu ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym;
- 2) ŻW — rozumie się przez to Żandarmerię Wojskową.

Rozdział 2**Kontrola ruchu drogowego**

§ 3. W celu przeprowadzenia kontroli ruchu drogowego żołnierz ŻW i żołnierz wojskowego organu porządkowego wydaje polecenia i sygnały:

- 1) poruszając się pieszo;
- 2) znajdując się w pojeździe lub na pojeździe;
- 3) jadąc wierzchem;
- 4) znajdując się na pokładzie statku powietrznego.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.

§ 4. 1. Umundurowany żołnierz ŻW lub żołnierz wojskowego organu porządkowego, w warunkach dostatecznej widoczności, podaje sygnały tarczą do zatrzymywania pojazdów lub ręką, a w warunkach niedostatecznej widoczności — latarką ze światłem czerwonym albo tarczą do zatrzymywania pojazdów ze światłem odblaskowym lub światłem czerwonym.

2. Polecenie do zatrzymania pojazdu podaje się z dostatecznej odległości, w sposób zapewniający jego dostrzeżenie przez kierującego pojazdem oraz bezpieczne zatrzymanie we wskazanym miejscu.

3. Miejsce zatrzymania pojazdu może być wyznaczone przez ustawienie znaku „stój — kontrola drogową”.

§ 5. 1. Pojazd powinien być zatrzymany w miejscu, gdzie nie utrudnia ruchu i nie zagraża bezpieczeństwu.

2. W celu dojazdu do miejsca, o którym mowa w ust. 1, żołnierz ŻW lub żołnierz wojskowego organu porządkowego może wydać kontrolowanemu uczestnikowi ruchu polecenie jazdy za pojazdem służbowym ŻW lub wojskowego organu porządkowego.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie konieczności zatrzymania pojazdu:

- 1) w wyniku prowadzonych działań pościgowych;
- 2) co do którego zachodzi uzasadnione podejrzenie, iż bezpośrednio zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego ze względu na swój stan techniczny lub zachowanie się kierującego.

4. Pojazd służbowy ŻW lub wojskowego organu porządkowego powinien być, w miarę możliwości, ustawiony za zatrzymanym pojazdem.

5. W przypadku zatrzymania pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione, utrudnia ruch lub w inny sposób może zagrażać bezpieczeństwu, kierujący pojazdem służbowym ŻW lub wojskowego organu porządkowego, przed przystąpieniem do kontroli, włącza niebieskie światło błyskowe.

§ 6. 1. Żołnierz ŻW lub żołnierz wojskowego organu porządkowego podaje kontrolowanemu uczestnikowi ruchu stopień, imię i nazwisko oraz przyczynę zatrzymania, a ponadto na jego żądanie okazuje legitymację służbową.

2. Legitymację służbową okazuje się w sposób umożliwiający odczytanie serii i numeru legitymacji

(numeru odznaki identyfikacyjnej) oraz nazwy jednostki organizacyjnej, do której żołnierz ŻW lub żołnierz wojskowego organu porządkowego należy.

3. Przystępując do czynności kontrolnych, żołnierz ŻW lub żołnierz wojskowego organu porządkowego może wydać polecenie unieruchomienia silnika pojazdu.

4. W przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa lub uwarunkowanych charakterem kontroli żołnierz ŻW lub żołnierz wojskowego organu porządkowego może wydać kierującemu pojazdem lub jego pasażerowi polecenie opuszczenia pojazdu.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie zatrzymania pojazdu:

- 1) w wyniku prowadzonych działań pościgowych;
- 2) co do którego istnieje uzasadnione podejrzenie, że pochodzi z przestępstwa;
- 3) jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że znajdują się w nim osoby, które popełniły przestępstwo.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, w zależności od zaistniałej sytuacji, żołnierz ŻW lub żołnierz wojskowego organu porządkowego nakazuje pozostać w pojeździe i trzymać ręce w sposób widoczny kierującemu pojazdem na kierownicy, a pasażerowi na podsufitce, albo nakazuje opuścić pojazd, stanąć w rozkroku i oprzeć ręce na dachu (boku) pojazdu lub położyć się twarzą do ziemi.

§ 7. Do pojazdu służbowego ŻW lub wojskowego organu porządkowego uczestnik ruchu może być wpuszczony tylko w razie konieczności:

- 1) udzielenia pomocy choremu lub rannemu;
- 2) doprowadzenia go, w szczególności do: jednostki ŻW, komendy garnizonu, jednostki wojskowej, Policji, izby zatrzymań lub zakładu opieki zdrowotnej;
- 3) poddania badaniu w celu ustalenia zawartości w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu, jeżeli wykonanie tej czynności w innych warunkach byłoby niemożliwe lub mogłoby zakłócić porządek;
- 4) okazania przebiegu zarejestrowanego wykroczenia;
- 5) przeprowadzenia czynności procesowych.

§ 8. Żołnierz ŻW lub żołnierz wojskowego organu porządkowego, zatrzymując dokument stwierdzający uprawnienie do kierowania pojazdami lub jego używania, wydaje pokwitowanie według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 grudnia 2002 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego (Dz. U. z 2003 r. Nr 14, poz. 144, Nr 26, poz. 230 i Nr 230, poz. 2310).

§ 9. Żołnierz ŻW lub żołnierz wojskowego organu porządkowego może kierować kontrolowanym pojazdem w zakresie posiadanego uprawnienia do kierowania pojazdami, jeżeli jest to niezbędne dla:

- 1) dokonania sprawdzenia stanu technicznego pojazdu, a w szczególności skuteczności działania hamulców, albo sprawdzenia masy lub nacisku osi pojazdu;
- 2) sprowadzenia pojazdu, którym kierowała osoba znajdująca się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo będąca pod wpływem środka odurzającego lub działającego podobnie do alkoholu, zatrzymanego w miejscu zabronionym.

§ 10. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia, o którym mowa w § 8.

Rozdział 3

Kierowanie ruchem drogowym

§ 11. 1. W związku z pilotowaniem kolumn wojskowych albo w razie akcji związanej z ratowaniem życia lub mienia umundurowani żołnierze ŻW i żołnierze wojskowych organów porządkowych kierują ruchem drogowym, wydając polecenia i sygnały w celu krótkotrwałego zamknięcia lub otwarcia ruchu na drodze na czas przejazdu pojazdu lub kolumny (kolumn) pojazdów wojskowych.

2. Żołnierze ŻW i żołnierze wojskowych organów porządkowych mogą również kierować ruchem drogowym na drogach publicznych w ramach szkolenia.

3. W razie akcji związanej z ratowaniem życia lub zdrowia albo przywracania zakłóconego porządku publicznego żołnierze ŻW lub wojskowych organów porządkowych kierują ruchem drogowym do czasu zakończenia akcji albo przejścia tych czynności przez właściwy organ.

§ 12. Żołnierze ŻW i żołnierze wojskowych organów porządkowych przed przystąpieniem do kierowania ruchem drogowym powinni w miarę możliwości powiadomić właściwą terytorialnie jednostkę Policji.

§ 13. 1. Znaczenie poleceń i sygnałów podawanych przez żołnierzy ŻW oraz żołnierzy wojskowych organów porządkowych, kierujących ruchem, określają przepisy w sprawie znaków i sygnałów drogowych.

2. Polecenia i sygnały, o których mowa w ust. 1, powinny być jednoznaczne i zrozumiałe dla osób, dla których są przeznaczone.

§ 14. W zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 września 2003 r. w sprawie kierowania ruchem drogowym (Dz. U. Nr 182, poz. 1784 oraz z 2004 r. Nr 27, poz. 243).

Rozdział 4

**Współdziałanie Żandarmerii Wojskowej z Policją
w ewidencjonowaniu kierowców naruszających
przepisy ruchu drogowego**

§ 15. 1. W razie stwierdzenia naruszenia przepisów ruchu drogowego, podlegającego wpisaniu do ewidencji, o której mowa w art. 130 ust. 1 ustawy, przez żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową lub inną osobę kierującą pojazdem Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, komendant jednostki organizacyjnej ŻW informuje niezwłocznie o tym komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania tej osoby.

2. Informację o naruszeniu przepisów ruchu drogowego przekazuje się na karcie rejestracyjnej, której wzór określony został w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie postępowania z kierowcami naruszającymi przepisy ruchu drogowego (Dz. U. Nr 236, poz. 1998 oraz z 2003 r. Nr 35, poz. 311).

§ 16. W razie otrzymania informacji od sądu wojewódzkiego, prokuratora wojewódzkiego lub starosty o postanowieniu (decyzji) o zatrzymaniu prawa jazdy, o de-

cyzji o cofnięciu lub przywróceniu uprawnień do kierowania pojazdem albo o orzeczeniu środka karnego lub kary dodatkowej zakazu prowadzenia pojazdów, komendant jednostki organizacyjnej ŻW przekazuje niezwłocznie tę informację komendantowi wojewódzkiemu Policji właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby, której to dotyczy.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 maja 1998 r. w sprawie kontroli ruchu drogowego i kierowania tym ruchem przez wojskowe organy porządkowe (Dz. U. Nr 63, poz. 411), które utraciło moc z dniem 31 grudnia 2003 r. na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1798, z 2002 r. Nr 216, poz. 1825 oraz z 2003 r. Nr 149, poz. 1452).

365**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 18 lutego 2004 r.

w sprawie bezpłatnego wyżywienia żołnierzy zawodowych i kandydatów na żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 66 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa przypadki, w których żołnierzom zawodowym i kandydatom na żołnierzy zawodowych przysługuje bezpłatne wyżywienie oraz rodzaje norm tego wyżywienia.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) zasadniczej normie wyżywienia — należy przez to rozumieć ilość środków spożywczych przysługującą żołnierzowi w ciągu doby;
- 2) dodatkowej normie wyżywienia — należy przez to rozumieć ilość środków spożywczych lub napoju, przysługującą żołnierzowi w ciągu doby, jako uzu-

pełnienie zasadniczej normy wyżywienia albo jako oddzielny posiłek lub porcja napoju;

- 3) dominującej normie wyżywienia — należy przez to rozumieć zasadniczą normę, według której jest żywiona największa grupa żołnierzy ze wszystkich żywionych w danej jednostce wojskowej;
- 4) wartości pieniężnej normy wyżywienia — należy przez to rozumieć wartość produktów spożywczych, w średnich cenach zakupu, wchodzących w skład zasadniczej lub dodatkowej normy wyżywienia;
- 5) ćwiczeniach w garnizonie — należy przez to rozumieć zajęcia szkoleniowe połączone z przebywaniem żołnierzy zawodowych w miejscach pełnienia służby;
- 6) sportowcach wojskowych — należy przez to rozumieć żołnierzy czynnie uprawiających sport w ze-